

Pap Vera

Az édesanyám, Pap Vera van a képen, 1943 májusa, valószínű, hogy Kolozsváron. A dátum a nagyanyámnak, anyám anyjának az írása. Az akkori lakásunkban, a konyha előtt van. Azt hiszem, hogy anyám öltözete, mondjuk, tucat-öltözet, nem különösebben elegáns. Akár Bukarestben, akár Kolozsváron, akár Temesváron, ők általában nem voltak olyan különleges anyagi helyzetben, hogy feltűnhettek volna. Tudtommal a szüleimnek nem volt fényképezőgépe, csak nekem volt később, az 1960-as években egy vacak kis fényképezőgépem. Hogy, hogy nem, az 1920-as évek végén összeismerkedtek, és 1930-ban összeházasodtak. Csak állami esküvőjük volt. Apámat akkor a temesvári állásból áthelyezték egy időre egy másik állásba, Bukarestbe, és ott éltek rövid ideig. Onnan Kolozsvárra kerültek, még az én születésem előtt, valamikor 1931--1934 között. Itt anyámnak koreográfiai iskolája volt, úgynevezett ritmikus tánc és művészi torna iskolája. Apámat mindig úgy ismerték Kolozsváron, és úgy is mutatkozott be, mint a Pap Vera férje. Tehát anyám a

plakátokkal ismertebb volt, legalábbis név szerint, mint apám. Apámat megint kinevezték Bukarestbe, ott születtem én 1935-ben. Onnan átkerültünk Temesvárra, ott született az öcsém. 1938-ban végleg Kolozsvárra költöztünk. Volt akkor egy francia--román biztosítótársaság, és ennek a cégvezetőjeként került apám Kolozsvárra. Aztán 1940-ben, amikor a hatalomváltás volt, vagy 1941-ben [lásd: magyar idők] megszüntették ezt a biztosítótársaságot, apám elvesztette az állását. Anyám nem is volt hivatalos állásban. 1938 után, amikor visszaköltöztek Kolozsvárra, akkor már nem volt meg a tánciskolája. Volt egy olyasmi, hogy zsidóknak nem lehetett állásuk [lásd: Zsidó Statutum], és akkor volt édesapámnak egy jó barátja, egy idősebb ember, aki vállalta azt, hogy az ő nevében menjen a biztosítótársaság [lásd: stróman]. Aztán ennek is meg kellett szűnnie. Akkor apám könyvügynökséggel foglalkozott, járta egész Erdélyt könyvekkel. 1943 nyarán elvitték apámat munkaszolgálatra. Attól kezdve anyám tartott fenn minket, kitalált valami új iparművészeti remeket. Még gyerekkorában foglalkozott iparművészettel, és akkor nagy dilemmában volt, hogy iparművészettel foglalkozzon, vagy táncos legyen. Az 1940-es években elővette újra a régi iparművészeti tudását, és strandtáskákat gyártott. Akkor került Magyarországra a műanyag, a textilnek vagy a bőrnek az utánzata, és ebből készített strandtáskákat és adta el, úgy kupa alatt [titokban]. Még az volt, hogy kiadtunk a lakásból egy szobát egy hölgynek, aki a lányaival odaköltözött, és így jött össze a szűkös mindennapi.